

Sygn. akt I C 2170/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Izabela Fountoukidis

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Olszewska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2020 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko J. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2170/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 czerwca 2020 r.

Strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. P. kwoty 21.603,35 CHF wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości 1,8-krotności obowiązującej stopy odsetek ustawowych, które na dzień wystawienia pozwu wynoszą 9 % w skali roku, naliczanymi od kwoty całkowitej wymagalnego roszczenia, tj. 21.603,35 CHF od dnia 23 listopada 2018 r. do dnia zapłaty (zgodnie z § 12 umowy kredytu) wraz z kosztami procesu, wnosząc o wydanie nakazu w postępowaniu nakazowym.

Na uzasadnienie swojego stanowiska strona powodowa podała, iż w dniu 13 lipca 2005 r. została zawarta z pozwanym umowa kredytu hipotecznego Nr (...) - (...), na podstawie której strona powodowa udzieliła pozwanemu kredytu w wysokości 38.954 CHF. Z uwagi na niedochowanie przez pozwanego warunków udzielonego kredytu strona powodowa pismem z dnia 28 lutego 2018 r. wypowiedziała umowę kredytu i wezwała do zapłaty należności w terminie 30 dni od daty otrzymania wypowiedzenia. Wierzytelność wynikająca z umowy kredytu jest zabezpieczona hipoteką umowna kaucyjną do kwoty 22.800 CHF oraz hipoteką umowną zwykłą w kwocie 38.954 CHF ustanowioną w księdze wieczystej nr (...). Wierzytelność na dzień 23 listopada 2018 r. wynosi 21.603,35 CHF, zaś składa się na nią: kapitał w wysokości 20.390,60 CHF, odsetki umowne naliczone od 3.07.2017 r. do 22.04.2018 r. w wysokości 73,18 CHF oraz odsetki karne naliczone od 1.08.2017 r. do 22.11.2018 r. w wysokości 1.139,57 CHF. Roszczenie wynikające z umowy kredytu hipotecznego nr (...) - (...) stało się wymagalne z dniem 21.04.2018 r.

Wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 7 grudnia 2018 r. sprawa została przekazana do rozpoznania w trybie zwykłym (k. 30).

Pozwany J. P. na rozprawie w dniu 12 czerwca 2019 r. wniósł o oddalenie powództwa. Oświadczył, że przez 13 lat spłacał kredyt bez żadnych opóźnień, natomiast później, z uwagi na utratę pracy, zachwiała się jego płynność finansowa, stąd brak spłaty rat kredytu w drugiej połowie 2018 roku. Pozwany zarzucił, iż nie otrzymał od strony powodowej żadnych

pism, które zawierałyby wezwanie do zapłaty, jak również nie otrzymał wypowiedzenia umowy kredytu hipotecznego, które – jak wynika z akt – zostało do niego skierowane w lutym 2018 roku. Oświadczył, iż jedyne pismo jakie otrzymał to pismo z 2019 r., w którym został wezwany do zapłaty, zaś równocześnie z tym pismem otrzymał pozew w niniejszej sprawie. Pozwany zaprzeczył nadto, jakoby strona powodowa prowadziła z nim rozmowy ugodowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lipca 2005 r. Bank (...) S.A. z siedzibą w K. (obecnie Bank (...) S.A. z siedzibą w G.) zawarł z pozwanym umowę kredytu hipotecznego nr (...) - (...). Na mocy wskazanej umowy Bank udzielił pozwanemu kredytu hipotecznego w wysokości 38.954 CHF z przeznaczeniem na remont lokalu mieszkalnego zlokalizowanego w K., os. (...). Kredyt został udzielony na okres od dnia 13 lipca 2005 do dnia 2 lipca 2030 r. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty rat kredytu i odsetek w terminach i wysokościach określonych w harmonogramie spłat stanowiącym integralną część umowy. Wierzytelność wynikająca z umowy kredytu została zabezpieczona hipoteką umowną zwykłą w wysokości 38.954 CHF oraz hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 22.800 CHF, ustanowioną na rzecz banku na finansowanej nieruchomości położonej w K., os. (...). W załączniku nr 7 do umowy kredytobiorca oświadczył, iż jest mu znane oraz wyjaśnione przez Bank ryzyko zmiany kursu waluty, w której zaciągnął zobowiązanie i jest świadomy ponoszenia przez siebie tego ryzyka.

Dowód: umowa kredytu hipotecznego Nr (...) - (...) (k. 8-12), załącznik nr 7 do umowy kredytu hipotecznego Nr (...) - (...) (k. 13), odpis księgi wieczystej nr (...) (k. 17-27).

W § 15 ust. 1 umowy strony ustaliły, że zawiadomienie o wypowiedzeniu kredytu i wymagalności zadłużenia, wezwanie do zapłaty będą wysłane przez Bank listami poleconymi za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres kredytobiorcy określony w umowie lub zawiadomieniu o zmianie adresu. Odmowa przyjęcia przez kredytobiorcę lub dwukrotna adnotacja poczty „nie podjęto w terminie” (awizo) wywołuje skutki doręczenia. Skutki doręczenia wywołuje również doręczenie pisma dorosłemu domownikowi. Jeżeli kredytobiorca nie powiadomi Banku o zmianie adresu bądź nazwiska, a wysłane zawiadomienie wróci z adnotacją „adresat nieznan” lub podobną, wówczas Bank pozostawia w aktach pismo ze skutkiem doręczenia.

Strony ustaliły także, że pierwsze oraz drugie zawiadomienie o powstaniu zadłużenia przeterminowanego wysyłane są listami zwykłymi. Trzecie zawiadomienie o powstaniu zadłużenia przeterminowanego wysyłane jest listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (§ 15 ust. 2).

Dowód: umowa kredytu hipotecznego Nr (...) - (...) (k. 8-12).

Pismem 28 lutego 2018 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę kredytu hipotecznego na podstawie art. 75 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe, z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. W wypowiedzeniu wskazano, iż zadłużenie przeterminowane na dzień sporządzenia pisma wynosi 20.478,78 CHF, w tym kapitał 20.390,60 CHF, odsetki zaległe 59,93 CHF oraz odsetki za opóźnienie 28,25 CHF. Bank wezwał pozwanego do zapłaty całego zadłużenia w terminie 30 dni na podane konto bankowe. Pismo, nadane jako przesyłka polecona, powróciło do nadawcy po okresie awizowania z adnotacją: „zwrot, nie podjęto w terminie”.

Dowód: pismo z 28.02.2018 r., stanowiące wypowiedzenie umowy kredytu hipotecznego (k. 14, 15).

W dniu 23 listopada 2018 r. strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdzono istnienie na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w G. zobowiązania dłużnika J. P. w wysokości 21.603,35 CHF. Na powyższą kwotę składa się kapitał w kwocie 20.390,60 CHF, odsetki umowne naliczone od 3.07.2017 r. do 22.04.2018 r. w kwocie 73,18 CHF oraz odsetki karne naliczone od 1.08.2017 r. do 22.11.2018 r. w kwocie 1.139,57 CHF, wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości 1,8-krotności obowiązującej stopy odsetek ustawowych, które na dzień wystawienia niniejszego wniosku wynoszą 9 % w skali roku, naliczanymi od kwoty całkowitej wymagalnego roszczenia, tj. 21.603,35 CHF.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku z dnia 23 listopada 2018 r. (k. 5).

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, których autentyczność i wiarygodność nie budziła żadnych zastrzeżeń oraz nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stosownie do treści art. 75 c ust. 1 Prawa bankowego jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. Art. 2 stanowi, iż w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, wypowiedzenie przez bank umowy kredytowej bez zachowania wymogów procedury poprzedzającej wypowiedzenie przez banku umowy kredytu jest nieważne w świetle art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 75c ustawy z 1997 r. Prawo bankowe. Najpierw bowiem kredytodawca powinien doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 ustawy z 1997 r. Prawo bankowe - zawierające w szczególności informację o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia - oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych). Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. W przypadku, gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). Wykładnia funkcjonalna przepisu art. 75c ustawy z 1997 r. Prawo bankowe prowadzi również do wniosku, iż jest to przepis semidyspozytywny, co oznacza, że może zostać zmieniony w umowie albo osobnym porozumieniu jedynie na korzyść kredytobiorcy (tak : wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8 listopada 2019 r., I ACa 1213/18, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 3 grudnia 2019 r., V ACa 454/19). I tak w umowie zawartej pomiędzy stronami niniejszego procesu przewidziano dodatkowo obowiązek poinformowania kredytobiorcy o powstaniu zadłużenia przeterminowanego. W myśl § 15 ust. 2 umowy bank zobowiązany był poprzedzić wypowiedzenie kredytu przesłaniem kredytobiorcy trzech zawiadomień o powstaniu zadłużenia przeterminowanego, z czego pierwsze i drugie zawiadomienie o powstaniu zadłużenia przeterminowanego miały być wysłane listami zwykłymi, zaś trzecie zawiadomienie o powstaniu zadłużenia przeterminowanego miało być wysłane listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Pozwany na rozprawie w dniu 12 czerwca 2019 r. zaprzeczył, jakoby otrzymał wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenie umowy kredytu. Strona powodowa przedłożonymi dokumentami udowodniła wyłącznie fakt skierowania do pozwanego wypowiedzenia umowy kredytu hipotecznego pismem 28 lutego 2018 r., które po dwukrotnym awizowaniu powróciło do nadawcy z adnotacją „zwrot, nie podjęto w terminie”. Nie zgłosiła jednakże żadnych wniosków dowodów dla wykazania, iż dokonanie wypowiedzenia poprzedzone zostało skutecznym doręczeniem pozwanemu trzech zawiadomień o powstaniu przeterminowanego zadłużenia (stosownie do § 15 ust. 2 Umowy) oraz wezwania do zapłaty z określeniem terminu 14 dni roboczych do dokonania spłaty oraz informującego o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia (stosownie do dyspozycji art. 75 c ust. 1 Prawa bankowego). Podkreślić należy, iż powód, który uzasadniając żądanie pozwu powołuje się na skuteczne wypowiedzenie umowy kredytowej i dochodzi w związku z tym niespłaconego kapitału wraz z odsetkami umownymi od przeterminowanego zadłużenia, powinien w pierwszej kolejności wykazać skuteczność wypowiedzenia umowy, a następnie wysokość dochodzonego roszczenia (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 16 września 2016 r., sygn. akt I ACa 450/160). Strona powodowa nie sprostowała ciężącym na niej obowiązkom wynikającym z ogólnych reguł dowodowych (art. 6 k.c.) i nie wykazała istotnych dla sprawy okoliczności, których istnieniu pozwany zaprzeczył. W świetle powyższego Sąd przyjął, iż wypowiedzenie umowy kredytowej dokonane zostało bez zachowania wymogów procedury poprzedzającej to wypowiedzenie, a tym

samym wypowiedzenie umowy uznać należy za nieważne w świetle art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 75c ustawy z 1997 r. Prawo bankowe.

Mając na uwadze powyższe należało powództwo oddalić, o czym orzeczono na podstawie powołanych przepisów.